

Sygnatura akt VI Ka 147/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **26 maja 2015** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Bożena Żywiół

Sędziowie

Protokolant Agata Lipke

przy udziale Andrzeja Zięby

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 26 maja 2015 r.

sprawy C.-F. C. ur. (...) B. w Rumunii,

syna C. i J.

oskarżonego z art. 278§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 7 listopada 2014 r. sygnatura akt IX K 593/13

na mocy art. 104 § 1 pkt 7 kpw w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45 § 1 kw i art. 118 § 2 kpw i art. 119 kpw w zw. z art. 616 kpk

1. uchyła zaskarżony wyrok i umarza postępowanie wobec C.-F. C. o wykroczenie z art. 119 § 1 kw polegające na tym, że w dniu 31.01.2013 r. w sklepie (...) w P., działając wspólnie i w porozumieniu z dwoma ustalonymi nieletnimi dokonał zaboru w celu przywłaszczenia artykułów w postaci: koca wartości 59 zł, bombonierki (...) wartości 6, 99 zł, rowerka wartości 199 zł, reklamówki wartości 2,99 zł, opakowania majtek damskich wartości 12,99 zł oraz koca czarnego wartości 55 zł tj. mienia łącznej wartości 335,97 zł na szkodę (...) Spółka z o. o. Sp. k. w G., a kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa;

2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz C.-F. C. kwotę 1104 zł (jeden tysiąc sto cztery złote) tytułem zwrotu kosztów obrony z wyboru.

VI Ka 147/15

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 7 listopada 2014 r., sygn. akt IX K 593/13, apelację wniósł obrońca C. – F. C..

Zaskarżył orzeczenie w całości zarzucając:

- obrazę prawa procesowego, a to art. 8 kpw w zw. z art. 4 kpk i art. 7 kpk oraz art. 82 § 1 kpw w zw. z art. 410 kpk – poprzez wybiórczą i dowolną ocenę materiału dowodowego polegającą na odmówieniu wiary zeznaniom świadków M. C. i S. M., jak się wydaje, tylko z tej przyczyny, iż zeznawały na korzyść oskarżonego, bowiem właściwa ocena wiarygodności ich zeznań wskazuje, że były one spójne, logiczne i wzajemnie się nie wykluczały oraz odmówieniu wiary wyjaśnieniom oskarżonego w sytuacji, gdy były one spójne i korespondowały z zeznaniami w/w świadków,
- błąd w ustaleniach faktycznych będący konsekwencją błędnej oceny dowodów, co doprowadziło do uznania oskarżonego winnym czynu, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że oskarżony czynu tego się nie dopuścił.

Stawiając takie zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie obwinionego.

Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutów podniesionych w środku odwoławczym, lecz w konsekwencji stwierdzenia, iż doszło do przedawnienia karalności wykroczenia przypisanego oskarżonemu zaskarżonym wyrokiem uchylił to orzeczenie i umorzył postępowanie.

Całkowita bezzasadność wniosku apelującego domagającego się uniewinnienia oskarżonego wynika z faktu, że – wbrew odmiennemu stanowisku obrońcy – sąd pierwszej instancji dokonał logicznej, zgodnej z zasadami doświadczenia życiowego i wszechstronnej analizy wszystkich zgromadzonych dowodów dochodząc do trafnego wniosku, że oskarżony zachował się w sposób wskazujący jednoznacznie na współdziałanie z dwiema nieletnimi, czego efektem było dokonanie zaboru mienia wartości 335,97 zł na szkodę (...).

W pełni przekonujące dowody w postaci nagrania z monitoringu oraz zeznań kasjera – A. S. wskazują bowiem, że oskarżony wszedł do sklepu razem z nieletnimi, które następnie zabrały towary, po czym oskarżony zajął uwagę kasjera, zaczął go zagadywać mówiąc łamaną polszczyzną i pokazując jakieś obce pieniądze tak, że trudno było się zorientować o co mu chodzi. Jednocześnie skutecznie zasłonił wychodzące za jego plecami nieletnie wynoszące towar w siatkach. A. S. zauważył potem, że cała trójka spotkała się przed sklepem.

Logiczna ocena wskazanych okoliczności może być tylko jedna, a mianowicie, że oskarżony miał pełną świadomość, iż nieletnie zabrały towar i po to, by umożliwić im opuszczenie sklepu bez płacenia za ten towar przyjął na siebie rolę tego, który zajmie uwagę kasjera a przy okazji zasłoni mu widoczność na opuszczające sklep dziewczyny.

Odmówienie wiary relacjom świadków oraz wyjaśnieniom oskarżonego, który ograniczył się do zanegowania swej winy, było – w takim stanie dowodowym sprawy w pełni uprawnione.

Rzeczywiste zachowanie się klientów w sklepie i sposób wyjścia z tego sklepu zaprzeczają w sposób oczywisty, że ich działania nie były ze sobą sprzężone i że zamiarem którejkolwiek z tych osób była zapłata za wybrany towar.

Zatem to nie dokonana przez sąd pierwszej instancji ocena dowodów, lecz wnioski promowane przez apelującego nie dają się pogodzić z wymową całości zgromadzonego materiału dowodowego oraz prawidłami logiki i doświadczenia życiowego.

Skoro poczynione przez sąd meriti ustalenia faktyczne stanowią efekt wszechstronnej oceny dowodów zgodnej z wymogami art. 7 kpk, to pozostają one pod ustawową ochroną i nie mogą być skutecznie kwestionowane.

Z naprowadzonych względów Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutów i wniosków zawartych w apelacji.

Jak to już jednak zasygnalizowano, w sprawie niniejszej na etapie postępowania odwoławczego zaistniała ujemna przesłanka procesowa w postaci upływu terminu przedawnienia karalności wykroczenia przypisanego oskarżonemu. Termin ten upłynął z dniem 31 stycznia 2015r. /art. 45 § 1 kw/.

Skutkować to musiało uchynieniem zaskarżonego wyroku i umorzeniem postępowania w sprawie oraz obciążeniem Skarbu Państwa kosztami tego postępowania, w tym kosztami obrony oskarżonego z wyboru.